

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи
Віктор ОСТРОВЕРХОВ

08 _____ 2024 р.

ПРОГРАМА

**атестаційного екзамену
за другим (магістерським) рівнем
для здобувачів вищої освіти
Галузь знань - 05 Соціальні та поведінкові науки
Спеціальність 053 Психологія
Освітньо-професійна програма
«Психологія перемовин та медіація»**

Тернопіль 2024

Програма атестаційного екзамену для випускників другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки, спеціальності 053 Психологія, освітньо-професійної програми «Психологія перемовин та медіація», підготовлена відповідно до Стандартів вищої освіти за спеціальністю 053 Психологія та освітньо-професійної програми «Психологія перемовин та медіація».

Програму підготували:

д. психол.н., професор, завідувач кафедри психології та соціальної роботи Андрій ГІРНЯК,

к. психол.н., доцент кафедри психології та соціальної роботи Марія БРИГАДИР,

к. пед. н., доцент кафедри психології та соціальної роботи Оксана КОВАЛЬ.

Обговорено і рекомендовано на засіданні кафедри психології та соціальної роботи, протокол № 1, від 30 серпня 2024 р.

Завідувач кафедри д.психол.н., професор Андрій ГІРНЯК

1. Організаційно-методичні вказівки

1.1. Загальні положення

Мета і завдання атестаційного екзамену

Програма атестаційного екзамену для випускників другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки, спеціальності 053 Психологія освітньо-професійної програми «Психологія перемовин та медіація» є узагальненим етапом підготовки фахівців, який призначений для виявлення рівня знань та професійних навичок, здобутими студентами протягом навчання в університеті.

Мета екзамену полягає в оцінюванні рівня фахової підготовки випускників другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки, спеціальності 053 Психологія, ОПП «Психологія перемовин та медіація».

Завдання екзамену орієнтоване на перевірку оволодіння студентами знань з теоретико-методологічних засад психології перемовин та медіації, основних принципів, методів психології перемовин та медіації, провідних теорій, підходів, концепцій психології перемовин та медіації, нормативно-правової бази медіації, ключових аспектів професійної взаємодії з клієнтом на індивідуальному, груповому рівнях. Здобувачі другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 053 Психологія мають продемонструвати глибокі знання, системні навички, загальні та професійні компетентності, досягнення програмних результатів навчання з визначених Стандартів вищої освіти за спеціальністю 053 Психологія та освітньо-професійної програми «Психологія перемовин та медіація».

Атестація випускників здійснюється відповідно до Законів України «Про вищу освіту», «Про освіту», «Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності», Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій», Статуту ЗУНУ, Положення про атестацію здобувачів вищої освіти та роботу атестаційної комісії в ЗУНУ (протокол №2 від 30.09.2020 р.). Атестація випускників проводиться в Університеті за акредитованими спеціальностями та завершується видачею документів встановленого зразка про ступінь освіти та здобуту кваліфікацію. Положення про атестацію визначає порядок атестації здобувачів вищої освіти, формування та організації роботи атестаційної комісії у ЗУНУ.

Атестація осіб, які здобувають ступінь магістр - це встановлення фактичної відповідності рівня їх освітньо-професійної та практичної підготовки, набутих компетентностей вимогам ОПП «Психологія перемовин та медіація» другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки, спеціальності 053 Психологія. Формою державної атестації фахівців освітньо-професійної програми «Психологія перемовин та медіація», крім кваліфікаційної роботи, є атестаційний екзамен, який є засобом об'єктивного контролю якості вищої освіти, ґрунтовної підготовки студентів, рівень якої

встановлюється опосередковано за допомогою різних за складністю завдань. Він проводиться на завершальному етапі навчання магістра, містить комплекс завдань теоретичного та практичного характеру.

Атестаційна комісія перевіряє науково-теоретичну та практичну підготовку студентів, приймає рішення щодо присудження випускникам відповідного ступеня вищої освіти, видачу державного документа про освіту. Контроль за формуванням та організацією роботи атестаційної комісії здійснює ректор, а форми та терміни проведення атестації здобувачів вищої освіти визначаються робочим навчальним планом і графіком навчального процесу.

Критерії оцінювання знань студентів

Оцінювання рівня якості підготовки здобувача та здобутої ним вищої освіти здійснюють члени екзаменаційної комісії на основі принципів об'єктивності, індивідуальності, комплексності, етичності, диференційованого та компетентнісного підходу, за критеріями оцінювання набутих загальних і професійних компетентностей і шкалою оцінювання, застосовуючи форми і методи діагностики. Об'єктом оцінювання є сукупність знань, умінь і навичок, набутих компетентностей. У процесі визначення оцінки враховується ряд важливих показників: чіткість формулювань; структура і логіка вибудовування відповіді; оригінальність вирішення проблем, якість і глибина володіння теоретичним матеріалом; наявність критичного аналізу та здатність до наукової полеміки; рівень обґрунтованості вирішення соціальних проблем; змістовність повідомлення; правильність та чіткість відповідей на запитання членів ЕК. Враховуючи компетентнісно-орієнтований підхід до навчання, у структурі єдиного (комплексного) білету більшу вагу надано завданням практичного характеру у формі задач, ситуаційних вправ. При виявленні спроби списування, студенту виставляється незадовільна оцінка.

Підсумковий бал (за 100-бальною шкалою) з атестаційного екзамену визначається як середньозважена величина в залежності від питомої ваги кожної компоненти єдиного (комплексного) білету:

Комплексне теоретичне питання	Тестові завдання	Завдання практичного характеру	Разом
20%	40%	40%	100%
1 питання – 20 балів, макс. 20 балів	20 тестів по 2 бали за тест, макс. 40 балів	2 завдання – кожне по 20 балів, макс. 40 балів	100 балів

Критерії оцінювання знань студентів на атестаційному екзамені та їх відповідність шкалі оцінювання наведені у таблиці.

Підсумкові оцінки			Критерії оцінювання знань
За шкалою ECTS	За національною шкалою	Бали	
1	2	3	4
<i>A</i> «Відмінно»	<i>Відмінно</i>	90-100	Випускник виявив всебічні, систематичні та глибокі знання навчального матеріалу дисципліни, передбаченого програмою; засвоїв основну та додаткову літературу, рекомендовану програмою; проявив творчі здібності в розумінні, логічному, стислому та ясному трактуванні навчального матеріалу; засвоїв взаємозв'язок основних понять дисциплін, їх значення для подальшої професійної діяльності.
<i>B</i> «Дуже добре»	<i>Добре</i>	85-89	Випускник виявив систематичні та глибокі знання навчального матеріалу дисциплін вище середнього рівня; продемонстрував уміння вільно виконувати завдання, передбачені програмою; засвоїв літературу, рекомендовану програмою; засвоїв взаємозв'язок основних понять дисциплін, їх значення для подальшої професійної діяльності.
<i>C</i> «Добре»		75-84	Випускник виявив загалом добрі знання навчального матеріалу дисципліни при виконанні передбачених програмою завдань, але припустив низку помітних помилок; засвоїв основну літературу, рекомендовану програмою; показав систематичний характер знань з дисциплін; здатний до самостійного використання та поповнення надбаних знань у процесі подальшої навчальної роботи та професійної діяльності.
<i>D</i> «Задовільно»	<i>Задовільно</i>	66-74	Випускник виявив знання навчального матеріалу дисциплін у обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої професійної діяльності; справився з виконанням завдань, передбачених програмою; ознайомився з основною літературою, рекомендованою програмою; припустив значну кількість помилок або недоліків у відповідях на запитання при співбесідах, тестуванні та при виконанні завдань тощо, принципові, які може усунути самостійно.

<p style="text-align: center;"><i>E</i> «Достатньо»</p>		<p style="text-align: center;">60–65</p>	<p>випускник виявив знання основного навчального матеріалу дисциплін в мінімальному обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої професійної діяльності; в основному виконував завдання, передбачені програмою; ознайомився з основною літературою, рекомендованою програмою; припустив помилки у відповідях на запитання при співбесідах, тестуванні та при виконанні завдань тощо, які може усунути лише під керівництвом та за допомогою викладача.</p>
<p style="text-align: center;"><i>FX</i> «Незадовільно»</p>	<i>Незадовільно</i>	<p style="text-align: center;">35-59</p>	<p>Випускник має значні прогалини в знаннях основного навчального матеріалу дисциплін; допускав принципові помилки при виконанні передбачених програмою завдань.</p>
<p style="text-align: center;"><i>F</i> «Незадовільно»</p>		<p style="text-align: center;">1-34</p>	<p>Випускник не мав знань зі значної частини навчального матеріалу; допускав принципові помилки при виконанні більшості передбачених програмою завдань; не спроможний самостійно засвоїти програмний матеріал.</p>

Якщо відповідь студента на атестаційному екзамені не відповідає вимогам рівня атестації, комісія ухвалює рішення про те, що студент не пройшов атестацію, що відображається в протоколі засідання.

У випадку незгоди з оцінкою з атестаційного екзамену здобувач вищої освіти має право не пізніше 12 години наступного робочого дня за днем оголошення результату екзамену подати апеляцію на ім'я ректора. У випадку надходження апеляції розпорядженням ректора створюється комісія для розгляду апеляції. Апеляція розглядається протягом трьох робочих днів після її подачі.

1.2. Порядок проведення атестаційного екзамену

Державна атестація студентів проводиться атестаційною комісією після завершення навчання на другому (магістерському) рівні вищої освіти з метою встановлення рівня набуття студентами компетентностей, визначених освітньо-професійною програмою «Психологія перемовин та медіація». Атестація здійснюється відкрито і публічно. Атестаційний екзамен проводиться в комбінованій (усній та письмовій) формі.

Проведення атестаційного екзамену здійснюється з дотриманням наступних принципів:

- уніфікація умов і методик проведення оцінювання;
- інформаційна підготовка студентів до екзамену;
- дотримання вимог таємності при розмноженні завдань екзаменаційних білетів (теоретичних питань, задач тощо), їх зберіганні та використанні.

Форма державної атестації доводиться до відома студентів на початку навчального року, у якому буде здійснено державну атестацію. Розклад консультацій, екзаменів доводиться до відома студентів за два тижні до початку атестаційного екзамену. Для них проводяться групові консультації. Згідно з вимогами Міністерства освіти і науки України до програми і екзаменаційних білетів включаються питання з чотирьох фахових дисциплін.

Згідно правил проведення атестаційного екзамену:

1. Реєстрація учасників атестаційного екзамену починається за 30 хвилин до його початку, запізнення є неприпустимими.

2. Студенти до початку атестаційного екзамену мають надати секретарю атестаційної комісії залікову книжку.

3. Під час екзамену забороняється:

- використовувати будь-яку літературу, записи, смартфони;
- підказувати, говорити, надавати консультації студентами один одному;
- консультиватися з членами атестаційної комісії;
- виходити з аудиторії з будь-якими робочими аркушами.

У разі недотримання перелічених вище вимог студент буде видалений з аудиторії без попередження й права продовження складання екзамену.

Для проведення атестаційного екзамену виділяється аудиторія, в якій забезпечуються сприятливі умови для роботи студентів над завданнями єдиного (комплексного) білета.

Завдання екзаменаційного білету переписуються студентами на спеціальні аркуші, одержані для виконання екзаменаційних завдань. На цих аркушах студент дає коротку відповідь на поставлені питання (студент готується впродовж 40 хвилин). Неприпустимим є продовження роботи над завданням після оголошення про її закінчення.

Усні відповіді студентів на питання екзаменаційного білету повинні чітко віддзеркалювати їхнє знання та розуміння важливих завдань, які стосуються проблем відповідних фахових дисциплін. Відповідь студентів на атестаційному екзамені повинна свідчити про рівень набуття студентами компетентностей, визначених в ОПП.

1.3. Структура екзаменаційного завдання

Кожен комплексний екзаменаційний білет атестаційного екзамену включає в себе 1 комплексне теоретичне питання, 20 тестів і 2 завдання практичного характеру у формі практичного, або ситуаційного завдання.

2. Перелік питань, які виносяться на атестаційний екзамєн

Екзаменаційні запитання

1. Психологічне консультування: поняття, ознаки, специфіка.
2. Основні відмінності психологічного консультування від психокорекції і психотерапії.
3. Види психологічного консультування.
4. Цілі та завдання психологічного консультування.
5. Умови та принципи проведення психологічного консультування.
6. Особистість консультанта та професійні вимоги до неї.
7. Модель ефективного консультанта.
8. Помилки психолога в процесі консультативної взаємодії.
9. Професійний етикет консультанта.
10. Перенесення і контрперенесення в консультуванні й психотерапії.
11. Етапи психологічного консультування.
12. Контракти в психологічному консультуванні.
13. Організація та алгоритм психоконсультаивної бесіди.
14. Індивідуальне та групове психоконсультування.
15. Класифікація запитів у сфері психолого-педагогічного консультування.
16. Консультування з проблем профілактики дитячої злочинності, наркоманії та алкоголізму.
17. Консультування клієнтів із суїцидними намірами.
18. Консультування у випадку смерті близької людини.
19. Поняття креативності.
20. Мотивація креативності в теорії Д. Богоявленської.
21. Класифікація визначень креативності (Л. Т. Репуччі): гештальтистські, інноваційні, естетичні, психоаналітичні, проблемні.
22. Типи мислительних операцій: конвергенція і дивергенція.
23. Схема опису креативності (Р. Муні, А. Штейн): креативний процес, креативний продукт, креативна особистість і креативне середовище.
24. Креативний тип особистості.
25. Аналіз наявних знань про креативність у психологічній науці (Ф. Баррон, Д. Харрінгтон).
26. Мотиваційний компонент креативності.
27. „Первинна” і „вторинна” креативність в самоактуалізаційній теорії А. Маслоу. Концепція Дж. Гілфорда.
28. Інтелектуальні компоненти: „свіжість погляду”, гнучкість, оригінальність, асоціація, бісоціація.
29. Перемовини як особливий вид комунікації.
30. Історія становлення проблеми переговорної діяльності.
31. Соціально-психологічні фактори переговорної діяльності.
32. Основні види переговорних ситуацій.
33. Механізми розвитку переговорного процесу.
34. Об'єктивні та суб'єктивні фактори, що впливають на успішність переговорної діяльності.
35. Закономірності динаміки психіки в ситуації перемовин.
36. Типологія перемовин та особливості їх окремих різновидів.

37. Етапи перемовин.
38. Психологічний супровід діяльності під час перемовин.
39. Екстремальні фактори переговорного процесу та їх вплив на впевненість.
40. Характеристика різноманітних теорій переговорів.
41. Гарвардська модель перемовин Роджера Фішера, Вільяма Юрі та Брюса Паттона як один із ефективних способів комунікації.
42. Робота з елементом «Стосунки. Довіра». Складові довіри. Види довіри.
43. Робота з ризиками.
44. Техніки продуктивних комунікацій.
45. Техніки активного слухання.
46. Робота з питаннями. Види питань за формою та змістом.
47. Східна стратагемна модель перемовин як метод інтелектуальних пасток.
48. Основні принципи жорстких перемовин.
49. Технології психологічного впливу в процесі ведення перемовин.
50. Складові змісту бар'єрів професійної комунікації.
51. Індивідуально-типологічні особливості перемовника.
52. Вибір закритої або відкритої позиції учасника перемовин. Маневри під час перемовин.
53. Професійна соціалізація.
54. Зміст поняття «професійне становлення».
55. Соціальна ідентичність в професійній діяльності.
56. Розвиток особистості в процесі професійного становлення.
57. Кризи професійного становлення.
58. Індивідуально-типологічні особливості особистості та їх вплив на трудову діяльність.
59. Працевдатність та її динаміка.
60. Види порушення працевдатності та їх профілактика.
61. Трудовий колектив та його характеристики.
62. Команда: визначення, принципи взаємодії, рольова структура, етапи розвитку.
63. Конфлікти в організаціях: виникнення, причини, типи, профілактика, шляхи вирішення.
64. Керівництво та лідерство: спільні та відмінні риси.
65. Характеристика стилів управління.
66. Особистість лідера: індивідуальна траєкторія розвитку.
67. Поняття професійної кар'єри, її типи, функції та чинники впливу.
68. Поняття про кар'єрні стратегії.
69. Поняття, сутність та ознаки конфлікт.
70. Передумови виникнення конфлікту.
71. Структура конфлікту (об'єктивні та суб'єктивні складові).
72. Основні види і типи конфлікту.
73. Причини виникнення конфліктів.
74. Динаміка конфлікту. Умови протікання конфлікту.
75. Стадії розвитку конфлікту.
76. Функції конфлікту, їх види.
77. Деструктивні наслідки конфлікту.
78. Стратегії управління конфліктом.
79. Способи розв'язання і регулювання конфліктів.
80. Тактики вирішення конфліктних суперечностей.
81. Стилі завершення конфліктів.

82. Поняття, природа, ознаки та передумови та компоненти медіації.
83. Сфери застосування та переваги медіації.
84. Принципи медіації.
85. Компетентності медіатора.
86. Техніки медіатора.
87. Стрес та стресові реакції.
88. Психологічне розуміння понять „ситуація”, „картина світу”, „криза”.
89. Різновиди стресу.
90. Типологічний аналіз та класифікація життєвих криз.
91. Стрес, травматичний стрес, ПТСР.
92. Завдання першої психологічної допомоги.
93. Загальні підходи до нейтралізації та управління стресом.
94. Психологічна допомога у стані гострого стресу
95. Рівні резилієнс та підходи до її вимірювання.
96. Особливості структурної організації життєстійкості особистості.
97. Спеціальні прийоми виходу зі стресових ситуацій.
98. Резилієнс – базові особливості.
99. Психологічні основи життєстійкості особистості.
100. Балансна модель Н. Пезешкіана та багатовимірна модель Basic Ph.
101. Емоційний інтелект та стресостійкість.
102. Психодіагностика як прикладна галузь знань
103. Структура психодіагностики: організація і проведення психодіагностичного обстеження
104. Класифікації психодіагностичних методик
105. Психодіагностика психічних процесів, станів, властивостей
106. Психодіагностика індивідуально-психологічних властивостей особистості
107. Предмет та завдання пропедевтики психічних хвороб.
108. Пропедевтика загальних ознак психічних хвороб.
109. Пропедевтика розладів психіки та поведінки внаслідок органічного ураження головного мозку.
110. Пропедевтика ендогенних психотичних розладів.
111. Пропедевтика розладів особистості у дорослих, розумової відсталості та невротичних розладів.
112. Аналіз психологічного впливу і його педагогічне значення
113. Взаємозалежність стратегій і парадигм соціально-психологічного впливу.
114. Ефективне переконання та психологічний захист від нього.
115. Зміна установок засобом переконання.
116. Змістова сутність маніпулятивних характерів.
117. Змістова суть концепції соціально-психологічного впливу.
118. Змістова характеристика просторово-часових категорій впливу.
119. Маніпулятивні характери.
120. Метод спонтанно-сенсового вибору та його аналіз.

Рекомендовані джерела інформації

1. Бабаян Ю. О., Шапошникова Ю. Г. Загальна психологія. Практикум з дослідження психічних пізнавальних процесів людини: навчально-методичний посібник для самостійної роботи студентів. Миколаїв, 2021. 204 с.
2. Бамбурак Н.М., Бригадир М. Теоретичні аспекти аналізу проблематики психічного здоров'я людини. *Габітус*. 2022. № 42. С. 279-284.
3. Бойко В. В. Психологія праці і управління: Навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури. 2022. 346 с.
4. Борг Дж. Мистецтво говорити. Таємниці ефективного спілкування. Х.: Фабула. 2019. 304 с.
5. Бригадир М. Особливості надання кризової психологічної допомоги. *Transformational processes of the social and humanitarian sphere of modern Ukraine in the conditions of war. Challenges, problems and prospects*. Ružomberok: VERBUM – vydavateľstvo KU. 2023. С. 61-78.
6. Бригадир М. Проблема визначення показників та критеріїв психічного здоров'я. *Психічне здоров'я особистості у кризовому суспільстві: збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (18 жовтня 2019 року) / уклад. З. Р. Кісіль*. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2019. С.44-47.
7. Бригадир М. Б., Бамбурак Н. М. Особливості появи та діагностики ГСР й ПТСР, способи їх ефективного лікування. *Габітус*. 2023. № 51. С. 234-238.
8. Вашека Т. Основи психологічної практики. Київ : НАУ-друк, 2019. 200 с.
9. Вілюжаніна Т.А. Особливості психологічного консультування в Інтернеті. *Актуальні проблеми психології*. 2020. Т. 7. Вип. 33. С. 63-71.
10. Восс К. Ніколи не йдіть на компроміс. Техніка ефективних переговорів / *Never Split the Difference: Negotiating As If Your Life Depended On It* / пер. з англ. Ю. Кузьменко. – К.: «Наш формат», 2019 р.
11. Всесвітня організація охорони здоров'я. Важливі навички в періоди стресу: ілюстроване керівництво. Європейський регіональний офіс Всесвітньої організації охорони здоров'я. 2021. URL: <https://apps.who.int/iris/handle/10665/339150>.
12. Гавриловська К.П. Модель BASIC Ph у роботі психолога. *Розвиток обдарованої особистості в освітньому просторі: ціннісний вимір: тези доповідей наук.-практ. семінару.*, 23 квіт. 2020 р. Київ: Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України, 2020. 92 с.
13. Гірняк А. Н., Гірняк Г. С. Діалогічна взаємодія учасників освітнього процесу, як передумова та гарантія його ефективності. *Guarantees and protection of fundamental human rights as the integral element of integration of Ukraine on the EU* : monografia zbiorowa. Polska : Wydział Prawa i Administracji UWM w Olsztynie, 2019. P. 105–117.
14. Гладуелл М. Розмови з незнайомцями. Що слід знати про людей, яких ми не знаємо. К.: КМ-БУКС. 2020. 352 с.
15. Годлевська А. Методичне дослідження проблем сім'ї в консультативній діяльності фахівця соціальної сфери. *Габітус*. 2021. Вип. 22. С. 9-16.

- 16.Гоулман Д. Емоційний інтелект / пер. з англ. Соломія-Любов Гумецька. К.: Vivat. 2020 р. 512 с.
- 17.Гоулстон М. Я чую вас наскрізь! Як порозумітися будь з ким / Марк Гоулстон; пер. з англ. А. Жищинської. – 3-тє вид. Харків: Моноліт, 2022. 248 с.
- 18.Довгалюк, О. В. Медіація як інструмент вирішення конфліктів: теоретичні та прикладні аспекти. Київ: Вид-во НУ «Львівська політехніка». 2022. 124 с.
- 19.Дуткевич Т. Загальна психологія. Теоретичний курс. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 388с.
- 20.Жавнерчик О.В. Психологія управління: Конспект лекцій. Одеса: ОДЕКУ, 2020. 161с.
- 21.Каліщук С. Психолого-педагогічна матриця макророзвитку "картини світу" майбутніх психологів-консультантів. С. М. Каліщук. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія : Психологічні науки. 2020. Вип. 3. С. 22-30.
- 22.Картер А. Не бійся спитати. 10 кроків до вдалих переговорів / пер. з англ. А. Дудченко. – 2-ге вид. К. : Лабораторія, 2021. 224 с.
- 23.Кінаш О. М. Психологія професійної діяльності: Навчальний посібник. Київ: Видавничий дім «Академія». 2022. 246 с.
- 24.Колрізер Д. Не стати заручником. Зберігти самоволодання і переконати опонента. К, 2019. 244 с.
- 25.Конфліктологія та медіація: навчальний посібник / В. І. Докаш. Чернівці, Львів: Видавництво «Новий Світ – 2000», 2021. 249 с.
- 26.Коулман А. Стратегії кризових комунікацій / пер. з англ. О. Титаренко. Харків : ВД «Фабула», 2023. 200 с.
- 27.Кохейн А. Взаємодія з ворогом. Як працювати з людьми, які не викликають ні довіри, ні симпатій / пер. з англ. Дмитро Кожедуб. – 3-тє вид. – К. : Лабораторія, 2022. 160 с.
- 28.Кузнецов О., Платковська О., Савченко І. Психологічні ресурси особистісного саморозвитку особистості. – Вісник ХНПУ імені Г.С. Сковороди” Психологія”, 2020, 318 с.
- 29.Мазаракі Н. А. Медіація в Україні: теорія та практика: монографія. Київ: Інститут законодавства ВР України, 2018. 276 с.
- 30.Москалець В.П. Психологія особистості. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 262с.
- 31.Надвинична Т. Л. Психологічні механізми забезпечення психічного здоров'я особистості в умовах стресу. Protection of children's rights from a legal, pedagogical and psychological perspective. Monograph, Red. Jacek Mrozek, Oksana Homotiuk, Oksana Koval. Olsztyn 2021, Publisher: Centre for Eastern Europe Research UWM in Olsztyn, ISBN 978-83-61605-55-3., P. 97 – 105.
- 32.Остапенко І.В. Стратегії та технології активізації самоідентифікування молоді: методичний посібник. Національна академія педагогічних наук України, Інститут соціальної та політичної психології. - Кропивницький: Імекс-ЛТД, 2019, 92 с.
- 33.Панок В., Титаренко Т., Чепелева Н. та ін. Основи практичної психології: підручник. Київ: Либідь, 2019. 536с.
- 34.Паркулаб О. Терапевтичний діалог як співтворчість консультанта і клієнта. *Габітус*. № 15, 2020. С.187-191.

35. Паркулаб О., Шпет Я. Вплив професійної діяльності на особистість психолога: феномен вигорання та його профілактика. *Вісник Львівського університету*. Серія психологічні науки. Вип. 8. Львів, 2021. С.125-132.
36. Психосоціальна підтримка в умовах надзвичайних ситуацій: підхід резилієнс : навч.-метод. посіб. / [Н. Гусак, В. Чернобровкіна, В. Чернобровкін, А. Максименко, С. Богданов, О. Бойко ; за заг. ред. Н. Гусак] ; Нац. ун-т «Києво-Могилянська академія». Київ : НаУКМА, 2017. 92 с.
37. Психологія професійної діяльності. Підручник / Автори-упорядники: Біскуп В.С., Гірняк А.Н., Гірняк Г.С., Крупник З.І., Надвичина Т.Л., Шандрук С. К., Яремко О.М. Тернопіль: ВПЦ «Університетська думка», 2022. 226 с.
38. Рахліс В. Л., Павленко О. О. Переговори і медіація: підручник для підготовки професійного переговорника. Дніпро ТОВ «Дріант», видання 2-е перероблене, 2021. 344 с.
39. Саймон Д. Вовк в овечій шкурі. Маніпулятор. Виявити та здолати / пер. з англ. Я. Лебеденко. К.: «Клуб Сімейного Дозвілля», 2022 р. 205 с.
40. Самоменеджмент : навчальний посібник / Г. З. Леськів, Г. Я. Левків, М. М. Бліхар, В. В. Гобела, О. П. Подра, Г. В. Коваль. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 280 с.
41. Сорокун А. Тімблдінг: розвага чи ефективний HR-інструмент? *Кадровик України*. 2019. №12. URL: <https://profpressa.com/articles/timbilding-rozvaga-chi-efektivnii-hrinstrumen>
42. Галєб Н. Чорний лебідь. Про (не)ймовірне у реальному житті / пер. з англ. М. Климчук. – 6-те вид. К. : Наш формат, 2023. 392 с.
43. Технології тренінгу: улюблений складний учасник: навч.-метод. Посібник / за ред. Л. Ніколаєва. Київ : 7БЦ, 2023. 144 с.
44. 36 стратагем /пер. з кит. В. Урусова, О. Николишина. Харків: Фоліо, 2021. 223 с.
45. Фішер Р., Юрі У., Паттон Б. Шлях до ТАК. Як вести переговори, не здаючи позицій. Київ : Основи, 2022.
46. Фішер Р., Шапіро Д. Емоційний інтелект в переговорах / пер. з англ. Київ : «ВД «СВАРОГ», 2019.
47. Флемінг К. Говорити легко та невимушено. Як стати приємним співрозмовником. Харків: Книжковий Клуб Сімейного Дозвілля». 2020. 240 с.
48. Цільмак О., Лефтеров В. Психологія сім'ї та шлюбу: таблиці, схеми, коментарі : навчально-наочний підручник / за заг. ред. О. М. Цільмак. Київ : Видавництво Ліра-К, 2020, 266 с.
49. Чанишева Г. І. Соціальний діалог: навч.-метод. посібник. Одеса: Фенікс, 2021. 81 с.
50. Чалдині Р. Психологія впливу. / пер. з англ. Наука і практика (оновлене та розширене видання). К.: «Клуб Сімейного Дозвілля», 2022 р. 607 с.
51. Чиханцова О. Психологічні основи життєстійкості особистості: монографія. К.: Талком, 2021 р. 319 с.
52. Яхно Т., Куревіна І. Конфліктологія та теорія переговорів. Навч. посіб. «Центр навчальної літератури», 2019 р. 168 с.
53. Andreeva N., Ryazanova L., Ledova L., Trilisenko L., Kulakovskaya T. Stress Resistance of *Saccharomyces cerevisiae*. Strains Overexpressing Yeast Polyphosphatases. *Stresses*. 2022. Vol. (1). P. 17-25.

54. Bush, R. A., & Folger, J. P. The promise of mediation: Responding to conflict through empowerment and recognition. San Francisco: Jossey-Bass. 2022. 89 p.
55. Dawis, R. V. Vocational psychology: Theory, research, and practice. New York: Routledge. 2022.
56. De Piano, Frank. Cross-cultural counseling: the Arab-Palestinian case. Routledge, 2020.
57. International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies (IFRC). Mental Health and Psychosocial Support for Staff, Volunteers and Communities in an Outbreak of Novel Coronavirus. IFRC: Hong Kong, 2020.
58. Felstiner, W. L., Abel, R. L., & Sarat, A. Dispute resolution: Beyond the adversary paradigm. 2022. 123 p.
59. Goldberg, S. B. The mediation handbook: Effective strategies for resolving conflicts. San Francisco: Jossey-Bass. 2023.
60. Hackman, J. R., & Oldham, G. R. Work design: A psychological approach. New York: Routledge. 2023. 234 p.
61. Leigh L. Thompson. Mind and Heart of the Negotiator, The, Global Edition. Pearson Higher Ed, 2021. 368 p.
62. Kanfer, R. Work motivation: Theory, research, and applications. New York: Springer. 2023. 246 p.
63. Kovach, J. A. The mediation handbook: A practical guide for resolving conflicts. San Francisco: Jossey-Bass. 2023. 256 p.
64. ONG Inclusiva. Recommendations for health protection of people with disabilities during outbreaks: Lessons learned from the 2019 Novel Coronavirus. ONG Inclusiva, 2020.